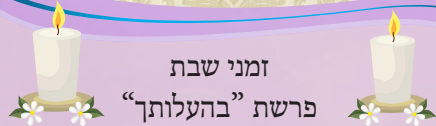

תפארת ציון

העלון סטון גניזה
עלון מס' 471
שבת פרשת "בהעלותך"
שנת השע"ט

העלון מוקדש לעילוי נשמות
יוסף בן רבקה ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל
פנינה פולין בת אהובה עזיזה ז"ל

ע"ש חצדיק חטלוב"ן רבי יגון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "ח"י יגון" טל': 03-6182992 פקס: 077-2182992

זמני שבת

פרשת "בהעלותך"

ירושלים	תל אביב	באר שבע	פולג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבנו תם
6.14	6.17	6.14	7.11	8.28	9.04	
			7.28	8.31	9.02	
			7.26	8.28	8.59	

הפטרה: "רני ושמחי בת ציון"

ההלכה השבועית

הלכות שבת דין חולה שיש בו סכנה

א. מי שנשכו כלב שוטה, או שהכישו נחש, או שעקצו עקרב, אפילו אין שם אלא ספק סכנה, מצוה לחלל עליו את השבת על ידי ישראל, ומותר לצוד את הנחש, ולהרגו, ולהביאו עמו לבית החולים לשם זיהוי, כדי שיוכל לקבל טיפול מדויק ויעיל על ידי הרופאים, ולהחיש לו ארוכה ומרפא. וכן עקיצת צירעה או עקיצת דבור, מי שסובל מרגישות לסוג עקיצה זו, רשאי לחלל את השבת. (שמירת שבת כהלכתה החדש עמוד תקכה). וספק נפשות להקל.

ב. נחלקו הראשונים בדין חולה שיש בו סכנת אבר, שדעת רבינו תם והמאירי שמחללים עליו את השבת, אבל דעת רש"י והרמב"ן והרשב"א ועוד, שאין מחללים את השבת אלא במקום פקוח נפש. וכן פסק מרן הש"ע (סימן שכח סעיף יז) ובזמנינו שחוששים בכל סכנת אבר להתפתחות סכנה בכל הגוף, יש להתיר לחלל שבת על ידי ישראל אף על סכנת אבר.

(חזון עובדיה)

מטעמים לשולחן

אין עוד מלבדו!

היד ה' תקצר (יא,כג)

בני אדם רבים הנם בעלי אמונה מצד השכל שבהם, אולם כאשר הם באים לידי נסיון לבבותיהם מבוהלים וחרדים מאשר יבוא אליהם. חשש כלשהו של נזק לפרנסה או, חלילה, דאגה בענייני בריאות כבר מוציאים אותם משלותם, וחולפים פחות יומים של בהלה ופחדים עד שהם מתחילים להזכר ב"אין עוד מלבדו" ובמשנתם הסדורה להם בענייני אמונה ובטחון מאז עמדם על דעתם. כדי להצליח לעמוד בשעת נסיון, אין די לו לאדם לסמוך על מסורת האמונה שבידו, אלא מוטל עליו להחזיר ללבו את הדברים, ואכן, אנשים גדולים חיים את כל חייהם באמונה תמימה ובמשך שנות עבודה רבות עמלים להשיב זאת לליבם, כך שכאשר הם עומדים בפני נסיון-יכולים הם לו. **רבי ראובן קרלינשטיין** זצ"ל ספר בשם **רבי מיכל פינשטיין** זצ"ל מעשה מופלא בהקשר לכך: הדבר היה בין שתי מלחמות העולם, כאשר בוקה ומבולקה שררו בכל, ודי לו לאדם להחשד כמשתמט או כמבוקש על ידי חיל מצויד בנשק, על מנת 'לזכות' למעבר מידי לעולם שכולו טוב... באחד הימים נאלץ **רבי קלמן אברהם גולדברג** זצ"ל, מזקני תלמידי **הסבא מנובהרדוק** זצ"ל, לצאת לרחובה של עיר. למרבה הפחד מצא את עצמו מוכתר על ידי קבוצת חילים מתפרעת, ועד מהרה נגרר הצידה בידי אחד מהם. כונתו של החיל היתה ברורה לגמרי-הוא הציב אותו באחת מפנות המגרש וכוון מולו את אקדחו, אלא שהנדון למות לא היה נראה מבוהל, כמו שאמורים להראות אנשים במצבו, והוא אפילו העז פניו ואמר לתוך העיניים רושפות הרשע שמולו: "אם רבונו של עולם לא ירצה שתירה, אז לא תירה בי". "תפסיק לבלבל במח" התחצף החיל, "עמוד ישר!". "אני רק אמרתי לך כי אם ה' לא ירצה, לא תוכל לירות". שלותו הרתיחה את דמו של הרוצח. "עמוד ישר!", צוה. בטרון אחז את אקדחו וגלגל את הקפיץ שישחרר את הקליע למטרתו, אבל משהו שם לא פעל כשורה והקליע נותר תקוע בפנים... החיל ניסה שוב. גלגל את הקפיץ בתשומת לב- אבל הקליע נותר בפנים. חזר על הנסיון גם בפעם השלישית, עד שלבסוף פקעה סבלנותו. זרק את האקדח ארצה וצרח: "לך מכאן יהודי מלוכלך מזהם", וכשהוא מקלל ויורק- עזב את המקום. דרגה כזאת של שיחה בשלות נפש גמורה עם חיל המכון נשק, מוכרחת להיות פרי עמל של שנים על מנת להשיב אל הלב ש"אין עוד מלבדו".! "איני יכול לשכח את קולו של **הסטיפלר** זצ"ל-המשיך רבי ראובן "עד היום מתעוררת בי צמרמורת בהזכרי באמונה שדברה מתוך גרונו". הדבר היה כאשר נכנס אליו הרב קרלינשטיין בלויית חולה כליות. הסטיפלר הציע לו לשתות מים ממעין בצרפת, וספר כי לפני כמה שנים היה אדם שחלה באותה בעיה ואף לו יעץ לשתות את המים הללו. בבית החולים צחקו ודחו את הנסיון מכל וכל, אך בהוראתו של הסטיפלר שאל החולה את אנשי הצות האם המים הללו יזיקו לו, וכיוון שאמרו שאין הדבר מזיק והסכימו שישתה מן המים הללו, שתה- והבריא... "גם אתה תשתה מן המים הללו", הוסיף הסטיפלר. "כמה עלי לשתות ואיך יש לעשות זאת?". "איני יודע, ואם רצונך בכך, תשאלו את ד"ר רוטשילד והוא ידריך אתכם". כשסים את דבריו הגביה את קולו והניף את ידו בתרועה: "היד ה' תקצר? היד ה' תקצר?" וטל של תחיה התפשט בחלל החדר למול הדברים היוצאים מפיו בבטחון פשוט הנובע ממעמקי לבו הטהור. הרב **ב' הלחמי** כתב במוסף שבת קודש, אודות הישועה שזוכים לה אלו שמצליחים להגיע לפסגות אמונה כאלה במסרם את כל המפתחות לידי מי שאמר והיה העולם. זוגתו של חסיד לאחד מגדולי האדמורים המפורסמים חלתה מאד ואושפזה במצב חמור ביותר בבית החולים. באותו יום לא היתה קבלת קהל, אולם נתן היה לבקש במקרים יוצאי דופן ברכה על ידי הגבאי. רץ, איפא, החסיד המבוהל לחדרו של הגבאי והתחנן לפניו שיכנס לרבי ויעק את זעקתו. מהר הגבאי להכנס, ספר לרבי אודות המצב הקשה והמתין לברכה. אך לשוא. תחת זאת אמר הרבי: "תאמר לו שהוא יתלה עצמו". בלע הגבאי את לשונו ולא ידע מה עליו לומר לאותו חסיד השרוי במצב קשה וכאוב כל כך, איך אפשר לומר כאלו תשובות?! בינתים דפק החסיד על דלת חדרו ובקש לשמוע מה אמר הרבי, אך מאחר שלא ידע מה לומר, העדיף הגבאי שלא לפתוח את דלתו. הלחץ האדיר שבו היה נתון כמעט הוציא את החסיד מדעתו, והוא דפק על הדלת בדפיקות עזות עד שכמעט חשבה להשבר. בליט ברירה יצא אליו הגבאי והשיב את תשובת הרבי.

המשך בעמ' אחרון

סיפור השבוע

מי שתומך בלומדי תורה, יזכה ויבין את השפה האלוקית שבשמים...". מונימייקר הרגיש שהוא עוד רגע מתפוצץ, אך פניו הטובות של הרב, תמימותו, ישרותו וענוות נפשו, מנעו ממנו מלנוקט בצעד מביש, ולהראות לו את הדרך החוצה. הוא לחץ על הזמם. מזכירו הכניס ראשו, "תכינו לו צ'ק בבקשה", הורה הגביר. הוא הדביק לשפתיו חיוך מעושה, הושיט ידו לרב ואמר "תודה רבה ולהתראות". למותר לציין שהסכום על הצ'ק היה 36 דולר בלבד. הרב אברהמי רשם חשבונית ונכנס בחדווה למשרדו של העשיר. "ידידי היקר, תבורך, שכך הרבה מן השמים, אתה יודע לייקר תורה. להתראות". משום מה המילים "אתה יודע לייקר תורה", קצת צרבו את הציניות של מונימייקר, מדוע? כי הרב אברהמי בנם של קדושים התכוון לכל מילה, ומילים היוצאות מן הלב, נכנסות אל הלב הכי אטום שיש בסביבה. ר' לוי, שלום לך, שמי עזריאל שושני וברשותך הנה המשך הסיפור. אז ככה, ראש הישיבה לא אוכזב, הוא כבר עבר כמה ניסיונות מן הסוג הזה, שעשירים גדולים פטרוהו בפרוטות, אבל אצלי בער הרצון להמשיך במשימה, ולהרגיל את מונימייקר לתרום למסודותינו. הרחתי שהוא לא אבוד, למרות שכל מי שפקד את משרדיו יצא בשן ועין, ולעתים גם נעלב ושובר. המשכתי להסתער על משרדיו בפקסים, מיילים ומכתבים וטלפונים, והנה הפלא ופלא, כעבור חודשיים, צ'ק ע"ס 36 דולר, הגיע לירושלים, ממשרדי מונימייקר. כעבור שלושה חודשים נוספים עוד צ'ק, והפעם נרשמה ההמחאה ע"ס 50 דולר, זה סימן טוב. המשימה הבאה שלי הייתה להגשים את חלומי של הרב אברהמי ולהקים בניין לישיבה, ששכנה עד אז בשני קרוואנים מיושנים. הכנתי תיק ובו תכניות הבנייה, ברמה אדריכלית, עד ריהוט וחשמל, כולל מסמכי עלויות... בקיצור פרויקט כבד ביותר. החומר נשלח למונימייקר במייל, בדואר, וגם ע"י שליח מיד אל יד. בנוסף צירפתי מכתב אישי בזה הלשון: "ריצ'רד היקר, תוכל לקנות את עולמך ע"י עזרה צנועה בבניין הישיבה. בהערכה רבה, זבולון אברהמי". אדון לוי, לא תאמין, כעבור 48 שעות נכנס מייל. "כבוד הרב מוזמן בעוד יומיים למשרדי. ריצ'רד". עיניי אורו. הזמנה כמעט אישית. מיד רכשתי כרטיסים לארה"ב ונסענו שנינו. הרב היה שקוע בתלמודו, ואני בדמיונות. האם חומת הברזל של מונימייקר פוצחה? מי יודע. נכנסנו למשרדו, על השולחן הונחו בקבוקי מים ועוגיות דבש, ומונימייקר החילוני דאג לעדכן אותנו, "הכל בהכשר מצוין, הביטו על השקית". הוא נהג בלבביות, בחינניות, ונתן לנו להרגיש כאילו אנחנו האנשים הכי חשובים בעולם. אחרי שהרב האזין לסיפורי העסקיים ולהצלחותיו המסחררות, הוא אמר דבר תורה קטן, ואז הגביר מונימייקר פתח את מגירת שולחנו והוציא משם מעטפה, "קח, זה שלך כבוד הרב, עבור בניית הישיבה". ידידי הסופר תנשום עמוק... הרב אברהמי פותח את המעטפה, אני מצייץ וכמעט מתעלף 3,000 דולר (ובמילים, שלושה מליון), עלות הבניין עם עוד עודף נאה. הרב אברהמי מחיך חיך גדול, מתרומם ומחבק את הגביר, תוחב את הצ'ק בחזרה למעטפה ואומר לו בזו הלשון: "אחי ואהובי, צ'ק זה הנני מחזירו אליך ושיהיה מונח במגירת שולחןך. כרגע אין הוא ראוי לקנות בו בלוקים ולא ברזל, ובטח לא ריהוט... כן, אני מרגיש שאתה תורם בלב שלם ושמח, אך מכיוון שהתורה היא נעלה מכל, ושמירת מצוותיה היא התכלית שלנו כיהודים, הצ'ק שלך יעלה בינתיים אבק, עד היום בו תקבל על עצמך עול מלכות שמים בלב שלם. תשמור שבת, תניח תפילין ותנהג כיהודי אמיתי בכל הליכותיך. תודה מעומק הלב, וסליחה עם חלילה פגעתי בכבודו...". הרב אברהמי הניח את המעטפה על שולחן הגביר, הושיט ידו לפרידה וכך יצאנו שנינו דוממים. יורדים במעלית, שותקים, אך כולי... לבה רותחת, מבעבע, סוער, איך מוותרים על סכום עצום שכזה... ר' לוי היקר, איש העסקים ק-הרוח מונימייקר, כמעט התעלף במשרדו. לימים הוא סיפר לנו, שזו הייתה הפעם הראשונה בחייו עלי אדמות שהוא הרגיש שאין ביזיון גדול יותר מאשר להיות עשיר חילוני... ריק מתוכן רוחני. "בעוד שרב צדיק מישראל בז לממון הזה, ומעדיף את חיי הרוחניים, על פני תרומה גדולה ככל שתהיה". למותר לציין שמונימייקר הוא כיום יהודי שומר תורה ומצוות. וחומת הברזל? הפכה לאבק דק.

באדיבות המחבר-הרב קובי לוי הי"ו

ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166

גבאי הצדקה במקומותינו, נוהגים לצקצק בלשונם תוך נענוע ראשם בציניות וללהג, "נו בטח, חומה של ברזל מפסקת בינינו לבין... הגביר הבלתי מושג ריצ'רד מונימייקר, 50, שסולמו מוצב ארצה וכיסו מגיע השמימה". נו, הבנתם? להוציא חצי דולר מריצ'רד (הוא נולד ראובן, אבל ארה"ב זו ארה"ב ק.ל.) מונימייקר זו הייתה משימה כמעט בלתי אפשרית. אבל עזבו אתכם מהדולר, תנסו להגיע אליו. איך אמר העסקן הנודע ר' ישעיהו אופנהולף שאחרי שש שנים של ניסיונות הצליח לחדור למשרדו של האיש, "אני מעדיף לחצות את הסמבטיון הגועש והרועש באמצע השבוע, ולא לעבור את הגיהנום על מנת להגיע למונימייקר ולצאת עם 36 דולר, פעמיים חי, בעוד שאני קרוב לאפסית כוחות". כן, אופנהולף חשב שהוא רואה עוד שלושה אפסים ליד המספר - 36, אבל עם דמיון לא בונים ישיבה, בית כנסת, אפילו לא גרם מדרגות זניח בבניין מגורים. "חבל על המאמצים שלך להגיע אליו", יעץ אופנהולף לעזריאל שושני יד ימינו של ראש הישיבה הרב הגאון זבולון אברהמי. "היהודי הוא חילוני למהדרין, ציניקן כרוני, ותורם כמו בעל-בית פשוט מדרום תל אביב, ח"י דולר, או פעמיים ח"י, בעוד שעסקיו חובקי עולם. יש לו - בלי עין הרע כמה מפעלי טקסטיל, מאות חנויות בבעלותו, וצי של אניות תיור. הונו ע"פ הערכות מומחים נמדד בכמה מיליארדים, אבל כבר לימדונו, שעושר-שמור-לבעליו-לרעתו". את שושני הכרתם? אם לא, אז הנה הוא לפניכם, יהודי נמרץ בן 30, עם מסה בלתי נגמרת של עזות ד' קדישא ומסירות נפש לרבו ומורו הרב אברהמי, שהחל לנטוע כוללי אברכים בארבע פינות העולם. הקמצנות של אופנהולף וחומת הברזל שלו, איתגרו את עוזרו של הרב, אשר החל לגייס את חילותיו על מנת לנפץ את חומת הברזל, ולהגיע לגביר האומלל, אשר עלול לעזוב את העולם הזה עם עניות נוראה לעולם הבא. הפקסים, המיילים, המכתבים, מבול כזה לא הכירו במשרדיו של מונימייקר. לא היה יום ואפילו לא שעה, בו לא נזכר ראש הישיבה מישראל הרב זבולון אברהמי (שכלל לא ידע מה מבשל עוזרו). עוזריו ויועציו של מונימייקר היהיר, עדכנו אותו לקוגיט פעם אחר פעם, "יש איזה ראש ישיבה מישראל שרוצה להציע לך עסק גדול... העוזר שלו טוען שמדובר בהשקעה חסרת-תקדים, שתכפיל לנו את ההכנסות... אולי כדאי שנקדיש לו פגישה קטנה". תעלוליו של שושני היו מורכבים ובלולים מרצינות כבדה ומהומור קליל, מבדיחה שנונה עם קריצת עין וטפיחה עדינה על הכתף, וכמובן ים של מסמכים שתיארו את עסקיו המופלגים (הרוחניים, חובה לומר) של רבו ומורו. מי שקרא את הדברים לא היה יכול שלא להתרשם, שהפגישה בין הגביר לרב, תביא לעולם איזו הפתעה כלכלית חסרת תקדים. אשרי המוח הישיבתי. תכל'ס, מה שלקח לעסקן אופנהולף שש שנים, לקח לשושני 25 יום בלבד. המייל האחרון שהגיע היישר ממשרדו של מונימייקר היה קצר וענייני, "הפגישה תתקיים ביום שלישי שעה 14.30 נא לדייק!". 24 שעות לפני הפגישה עלה ראש הישיבה למטוס עם רשימת כתובות מוכרת. היחיד שהיה חדש, איך לא, היה הגביר ראובן מונימייקר. שושני רשם ליד שמו - "כבוד הרב ידבר עמו על לימוד התורה כערך עליון, ושיבין שזה העסק הכי מכניס שיש. מדובר בחילוני, יהיר, אבל אם מפצחים אותו... השמים הם הגבול". ניו-יורק. ריצ'רד מונימייקר היה דרוך. המפגשים המעטים שהיו לו עם רבנים עסקו בעיקר בתרומות. מדובר בפגישות קצרצרות, כשבצידה תרומה זעירה. הפעם, עפ"י הנתונים והמסמכים שקיבל, היהודי שייכנס אליו אמור להציע לו משהו עסקי יוצא דופן. כשנכנס הרב אברהמי בפתח הלשכה המהודרת בקומה ה-90 סימן הגביר לעוזריו לעזוב את המקום. לחיצת יד חזקה בין השניים פתחה את המפגש המוזר. מונימייקר: "שלום לך, כבוד הרב, שמעתי שיש לך משהו מיוחד להציע לי... העוזרים שלך הציפו אותי בחומר, אבל העניין עדיין מסתורי בעיניי". הרב אברהמי תמים וראש שמים, קיבל מידע קלוש על האיש שלפניו ולכן לא חשש להשמיע בפניו את משנתו הרגילה על החשיבות הגדולה שיש בהחזקת התורה. פני הגביר התכרכמו. "יבין כבודו, בשמים מדברים בשפה אחרת. לא אנגלית, לא רוסית, לא בפנינסיים, ולא בפסיכולוגיה או נדל"ן, השפה המדוברת היא תורה!!! מי שלומד תורה אשריו ואשרי חלקו, הוא ירגיש שם נפלא, ויהיה לו עם מי ועל מה לדבר, אבל מי שריק מתורה, אוי אוי אוי... אין גיהנום יותר גדול מלהסתובב שם מבלי להבין מילה... אבל

רוצה לזכות את הרבים בהפצת העלון?

בתרומה של 52 ₪ אתה יכול לזכות אלפי משפחות מדי שבוע

לתרומות בכל סניף של בנק הדואר, חשבון: 3640582 או באשראי ב 03-6182992

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעת...!

מה לעשות עם עצמי. נזכרתי בפדיון והתקשרתי אליהם עוד פעם. ב"חסדי ינון" הרגיעו אותי, ואמרו שזכות הצדיק תגן בעדו ושנשמע עוד בשורות טובות בע"ה. בנתים הלכתי לרופאה שמכירה את הילד, גם היא אמרה שהוא לא צריך שום אבחון, ושהכל תקין אצלו. היא אמרה לי להגיד לו שהתור הכי קרוב לאבחון זה עוד 5 חודשים. חזרתי למנהל, הוא לא ויתר, אמר לי תעשי לו אבחון באופן פרטי. התקשרתי אליהם ובקשו ממני 1800 ₪. אמרתי לו עד כאן, אין לי כסף לשלם כזה סכום. הוא אמר לי שיחשוב על זה ויתן לי תשובה. בנתים עשו לו עוד "פדיון". ועכשיו אני מקבלת תשובה שהוא התקבל ומוכן לבוא לקראתו, והכל התהפך לטובה. אבא, אבא שבשמים... תודה לך! בזכות הצדיק ר' ינון חורי זצוק"ל שזכותו תגן עלינו ועל כל עם ישראל.

בעילום שם

הבן שלי נרשם בישיבה מסוימת, כל הכיתה כבר התקבלה ורק הוא עוד לא קיבל תשובה. עובר יום ועוד יום, הזמן חולף ואין שום תשובה. כל יום הוא חוזר מהת"ת ושואל בדמעות אם יש כבר תשובה. ואני לא יכולה להסתכל לו בעיניים הטהורות שלו. מה הוא כבר רוצה ללמוד תורה? הלב שלי נמחץ. הוא כזה ילד טוב, שזה בכלל לא מובן. אמרתי לעצמי שאני חיבת להשתדל יותר, התקשרתי למנהל הישיבה, וקבע לי פגישה למחרת. מיד התקשרתי ל"חסדי ינון" ובקשתי שיעשו לו "פדיון נפש" על הבקר ושנשמע בשורות טובות בע"ה. למחרת הלכתי לפגישה. המנהל אומר לי, "גברת הילד צריך אבחון, אם לא אני לא מקבל אותו, אמרתי לו שהילד בסדר גמור ולא צריך שום אבחון. והוא פשוט יצא מהחדר והלך. היתי בהלם! יצאתי החוצה והרגשתי שאני על סף התעלפות, לא ידעתי

לבעלי היתה בעיה של לחץ תוך עיני, בדרגה 20, שזה מאד גבוה, וכבר היתה סכנה לראיה שלו. במצב כזה מה כבר אפשר לעשות, רק להפנות עינים לשמים. התקשרתי להזמין לו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", ואכן לאחר הפדיון ירד לו הלחץ התוך עיני וברוך השם חזרה לו הראיה, והרופא אמר שצריך לעשות לו רק נקוי של העיניים... תודה השם, אין מילים להודות!

תל ראש העין

לקרוב משפחה, גילו גידול, הרופאים החליטו על ניתוח, התקשרנו ל"חסדי ינון" והזמנו "פדיון נפש" ליום של הניתוח. וברוך השם, רוצים להודות להשם, הגידול הוסר בהצלחה.

בעילום שם

הבת שלי היתה בשידוכים שנים ואפילו יותר, פגשה אולי עשרים בחורים. ומאד התאכזבה, הציעו לה בחורים שלא התאימו, אחד היה חולה, וכל אחד לא התאים מסיבה אחרת. מתוך עומק אכזבתה החליטה על צעד בריא, לדאוג לעצמה מכוון אחר, מהכוון הרוחני. התקשרה ל"חסדי ינון" והזמינה "פדיון נפש", היא עשתה סה"כ שני פדיונות. לאחר הפדיון השני היא פגשה בחור משמים, בן פורת יוסף, בחור שמתאים לה, עם יראת שמים, הם אפילו דומים. והכל רץ מהר ברוך השם, הווארט האירוסין, ועוד חדשיים בע"ה החתונה. רוצים להודות מעומק הלב על הישועה, מודים להשם... כל יום אומרים מזמור לתודה!

בעילום שם

לכבוד "חסדי ינון" שלום וברכה!

אמי שתחי' לא הרגישה טוב, היתה כאובה וחלשה מאד, לפתע החום שלה עלה וגילו שיש לה זיהום בדם. אשפזו אותה בבית חולים ונתנו לה אנטיביוטיקה דרך הוריד, לאחר מכן היא שוחררה הביתה, אבל עדיין הרגישה לא טוב. כעבור שבוע שוב אשפזו אותה, ההמוגלובין שלה ירד ל-6-7, ומצבה לא השתפר. ביום השני לאשפוז הזמנתי עבורה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", לאחר מכן נתנו לה שתי מנות דם וברוך השם מצבה השתפר והרגישה יותר טוב, ושוחררו אותה הביתה. והיום ישתבח שמו לעד, היא מתאוששת, מצבה הרבה יותר טוב, אין סוף תודות לבורא עולם ולשליחיו הטובים, ישתבח שמו לעד... שזכוי הרבים יעמוד לזכותה, ותהיה לה רפאוה שלמה ...

בעילום שם

חסד של אמת
תיקון הנפטרים
 יערך אי"ה בראש חודש תמוז
 יום פטירת יוסף הצדיק
 לפרטים:
03-6182992

בסיעתא דשמיא ניתן להשיג את
חטבע הישועות של הצדיק
 לשמירה, ברכה והצלחה
 לפרטים בקו הישועות:
03-6182992

ארגון "חסדי יגון"
עורך תיקון פדיון נפש
 תיקון זה הזוכה שפועל ישועות
 פרטים בקו הישועות:
03-6182992

המשך מטעמים לשולחן

באותו רגע פרץ החסיד בבכי מר ושאל אם יש לו את מפתחות ארון הקודש. נתן הגבאי בידו את המפתחות, והלה מיהר לרוץ לבית המדרש, לפתוח את ארון הקודש, ולטמון עצמו בתוכו, כשהוא בוכה בקול רעש גדול וחזק אל ה'. לא חלפו שעות רבות- והרופאים בשרו כי מצבה של אשתו הולך ומשתפר והיא קבלה במתנה את חייה, למרבה השמחה. והגבאי, הוא נותר משתומם וכלא בלבו את תמיהתו- הכיצד אמר הרבי דברים נוראים שכאלו?! עד מהרה הבחין הרבי בשאלה שלא נשאלה ופנה ואמר לו בחריפות: אמרתי לו שילך לתלות את עצמו בקב"ה שרק הוא יכול לעזרו, וזה מה שהוא באמת עשה! ומתוק האור

לחג
 לחם חלב וגבינה
 בשקל אחד בלבד!

אמץ משפחה נזקקת תרום לח"ג לחם, חלב, גבינה

מתקשרים לחסדי יגון < תורמים את שווי המוצר: לחם חלב וגבינה < המשפחה הנזקקת תקבל קופון לקניית לחם חלב וגבינה בשווי 1 ש"ח בלבד!

לתרומות: "חסדי יגון" 03-6182992

הפרשה המצויירת
 מתוך מדור "מטעמים לשולחן"

Panel 1: "זהו! מלוהמא!! אף מאן כי ככה הקב"ה רצה..."
 Panel 2: "תפסיק אבא! כחוח ותחזור ישר!"
 Panel 3: "אם הקב"ה לא ירצה- לא תצליח ארז!"
 Panel 4: "אוי אל... חייאם שתיים כרחוכ..."